

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

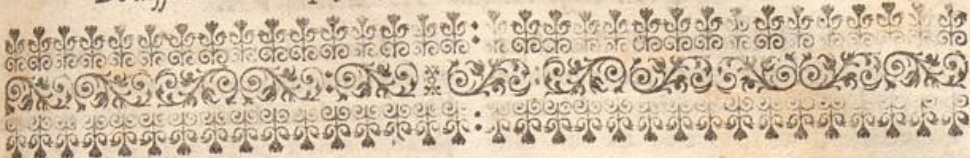
Dissertationes Juridico-Theologicæ De Jure, & Justitia

Karchne, Simon

Augustæ Vindelicorum ; [Graz], 1714

§. V. Dissertationis II. Articuli VII. De differentia Emphyteusis ab elocatione
& reliqua de laudemio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40013

§. V. Dissertationis II. Articuli VII.

De differentia Emphyteusis ab elocatione & reliqua de laudemio.

421. **D**iffert primò elocatio Germanicè Bestand ab Emphyteusi Germanicè Erbz Lehen / quod pretium illud, quod pro prædio elocato ab initio solvitur, vocetur Bestand Geld sine laudemio, seu absque Aufz & Abfahrt Geld / prout fit in Emphyteusi.

Differt secundò, quod bona elocata, seu die Bestand Güter mortuo conductore redeant ad Dominum, & iterum certo pretio conducì debeant ab heredibus demortui (hi, ut præferantur, postulat Justitia, cum plurimum eorum pater non vili pretio conduxerit illa) habito respectu ad prædij qualitatem, & valorem, è contra bona Emphyteutica transeunt ad heredes, Chlingensperger *Affert. 95. num. 5. de jure Emphyt.*

Differt tertio, quod in locatione ratione insolite sterilitatis aliquando remittatur pensio L. *ex conducto 15. §. 4. ff. locat.* Secùs canon in Emphyteusi L. *1. c. eod.*

Differt quarto, quod in locatione etiam ad longissimum tempus videatur verior opinio Chlingenspergeri *Affert. 3. num. 3.* aliorumque apud Haunold. *tract. 10. n. 450.* arbitrantium nullum Dominium etiam utile transferri in con-

ductorem, quale tamen transfertur in Emphyteusi, fundant se præcipue in L. *non solet 39. ff. locat. & L. qui fundum 32. ff. eod.* contra Haunold. *num. 454.* Molin. & communem Theologorum, qui existimant per elocationem longi, aut longissimi temporis transferri Dominium utile, atque adeò tunc elocationem degenerare in Emphyteusim. Istorum Doctorum fundamentum dissolvit Chlingensperger à *num. 4.* si enim potest elocatio brevis stare, quin Dominium utile transferatur, etiam spectatà naturà rei potest subsistere tempore longissimo sine dicta Domini translatione, proinde sufficit translatio commoditatis ususfructus percipiendæ, nisi jus positivum oppositum decidat, quale hic nullum clarè existat, sed valdè dubium, lexque pro sententia Chlingenspergeriana videatur stare aperta, nempe L. *2. c. de prescript. 30.* annorum conductoribus etiam longissimæ possessionis adimens præscribendi jus tanquam rei alienæ detentoribus.

422. Cum jura loquentia de laudemio sint accipienda de negotijs validis, sequitur, quòd in Emphyteusi minoris alienata sine decreto, proinde nulliter, si minor eam vindicat, non teneatur ad laudemium, uti nec in contractu, qui

Ggg 2 initio

V.

initio valuit, sed postea rescissus est tali rescissione, per quam retro annullatur, id est, ad præteritum retrahatur annullatio, ac reducatur ad non causam, ita citatus Doctor referens *Affert. 97. n. 6.* juxta Hartmanum Pistorium unicum laudemium esse persolvendum, quando Emphyteuticus fundus venditur cum pacto tunc inito revenditionis, tunc enim revenditio inexistit primæ venditioni quasi pars, estque potius executio, quam novus contractus, ergo sicut rem ex causa pristina recuperans nequit dici novus Possessor, ita nec nova jura respectu Domini oriri possunt, proinde recipiendo laudemium pro primo contractu approbavit simul etiam causam illam (ex qua contractus secundus descendit) insertam primo, laudemiumque etiam pro secundo recepit.

Contra est: revenditio non resolvit aut rescindit primum contractum, aliàs revendens fructus medio tempore perceptos non posset retinere, primusque venditor in revenditione rem suam & propriam redimeret, ergo hic emit rem verè alienam, & revendens vendit rem propriè suam, ergo novæ utrinque oriuntur obligationes, actionesque, ergo sunt distincti contractus, atque adeò etiam laudemia debent esse distincta. Hæc opinio est probabilior contra Andream Kaikenum de vestiturarum pactis *part. 2. c. 4. n. 212.* Unde negatur, quod pactum revenditionis acceptum pro ipso contractu revenditionis sit pars ipsius contractus, sed sumptum pro obligatione retrovendendi; hæc enim omnino inest primæ venditioni.

§. IX. Dissertationis II. Articuli VI.

De alijs rem Emphyteuticam alienandi modis.

423. **D**E Emphyteusis alienatione per venditionem egi *n. 163.* hic videndum an, & quibus alijs modis queat alijs donari, permutari, legari, in dotem dari, hypothecari, locari.

Difficultas est an Domino irrequisito Emphyteuta possit rem Emphyteuticam donare, permutare, legare, & in dotem dare communior affirmat apud Haunold, à *n. 547.* in nitens *cit. L. 3.*

Cod. de jure Emphyteut. pro hujus atque quæstionis, ut loquitur Christophorus Chlingenberger in *Disputatione juridica de jure Emphyteut.* assert. 8. sunt notanda sequentia.

Primò substantiam citatæ legis tertiam, quæ est fundamentum totum, sitam esse in hisce punctis. Primò pactum si aliquod inicum est, servetur; Si nihil pactæ sunt partes, Emphyteuta potest jus suum in alium transferre sub certis conditionibus.